

III

(Prípravné akty)

EURÓPSKY HOSPODÁRSKY A SOCIÁLNY VÝBOR

468. PLENÁRNE ZASADNUTIE V DŇOCH 19. A 20. JANUÁRA 2011

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Zelená kniha Komisie o možnostiach politik s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky“

[KOM(2010) 348 v konečnom znení]

(2011/C 84/01)

Spravodajca: pán PEZZINI

Európska komisia sa 1. júla 2010 rozhodla podľa článku 304 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom dokument

„Zelená kniha Komisie o možnostiach politik s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky“

KOM (2010) 348 v konečnom znení.

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru, prijala svoje stanovisko 17. decembra 2010.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 468. plenárnom zasadnutí 19. a 20. januára 2011 (schôdza z 19. januára) prijal 148 hlasmi za, pričom 5 členovia hlasovali proti a 8 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závety a odporúčania

1.1 Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) súhlasí s postojom Komisie, ktorá považuje za potrebné dobudovať európsky vnútorný trh aj z hľadiska európskeho zmluvného práva, a uznáva význam práce predstaviteľov akademickej obce v oblasti spoločného referenčného rámca, ktorý by mal priniesť značné výhody v praxi.

1.2 Spomedzi rôznych možností, ktoré navrhuje Komisia, EHSV uprednostňuje zmiešané riešenie, ktoré zohľadňuje potrebu zabezpečiť zníženie nákladov a zaručiť právnu istotu, a ktoré zahŕňa:

— súbor nástrojov – ako napr. spoločný referenčný rámec, ktorý by mali k dispozícii zmluvné strany pri vypracúvaní cezhraničných zmlúv – ako aj

— voliteľný právny režim, ktorý by stanovoval výhodnejšie východiskové podmienky pre zmluvné strany prostredníctvom „nového pokročilejšieho dobrovoľného režimu“, ktorý by sa uplatňoval v rámci cezhraničných zmluvných vzťahov ako alternatíva vnútroštátnych právnych režimov, za predpokladu, že súbor nástrojov alebo nariadenie by boli k dispozícii vo všetkých úradných jazykoch EÚ a zaručili potrebnú právnu istotu na základe vyššej úrovne ochrany spotrebiteľov a podnikov. Tento režim nesmie brániť žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia v prospech spotrebiteľov.

1.3 EHSV sa nazdáva, že tieto ciele je potrebné dosiahnuť postupne, začínajúc od medzinárodných obchodných zmlúv v oblasti predaja tovaru (B2B), ako sú napr. pilotné projekty, ktorými sa dá vhodne overiť, ako dokážu popri sebe paralelne existovať viaceré právne systémy a ako sa uplatňujú v praxi.

1.4 EHSV sa nazdáva, že súbor nástrojov, ktorý ponúka spoločný referenčný rámec by mohol prispieť k dosiahnutiu celkovej konzistentnosti predpisov EÚ v oblasti zmluvného práva, zredukovať prekážky obchodu a podporiť hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

1.5 Na druhej strane sa EHSV nazdáva, že začlenenie „nového pokročilého voliteľného režimu“ do *acquis communautaire* a vnútroštátneho práva jednotlivých členských štátov prostredníctvom nariadenia EÚ by zmluvný stranám, ktoré ho uplatnia pri cezhraničných obchodných transakciách, zaručilo všeobecnú platnosť, jasnosť pri uplatňovaní a právnu istotu.

1.6 Rozsahy pôsobnosti oboch nových nástrojov – „spoločného súboru nástrojov“ a „nového pokročilého voliteľného právneho režimu“ – by mali zahŕňať cezhraničné obchodné zmluvy vo veci predaja tovaru (B2B). Z pôsobnosti nových nástrojov treba vylúčiť právne predpisy v oblasti pracovných zmlúv a zmluvné právo v oblasti sociálneho zabezpečenia.

1.7 Výbor podporuje slobodu pri uzatváraní zmlúv a pri stanovovaní zmluvných podmienok. Pokiaľ ide o zmluvy uzatvárané medzi podnikmi a spotrebiteľmi (*Business to Consumer* – B2C), ako aj malými a strednými podnikmi (MSP), treba zaručiť čo najvyššiu úroveň účinnej ochrany ako aj právnu istotu a ochranu spotrebiteľov.

1.8 Výbor sa domnieva, že skôr, než sa pristúpi k prípadnému rozšíreniu uvedených dvoch nástrojov na iné druhy zmlúv odlišné od medzinárodných obchodných zmlúv v oblasti predaja tovaru, by Komisia mala po uplynutí trojročného obdobia uplatňovania týchto nástrojov v praxi vykonať hodnotenie ich vplyvu na vnútorný trh a posúdiť ich európsky prínos z hľadiska nákladov a výhod pre hospodárske subjekty a spotrebiteľov.

1.9 EHSV pokladá za nevyhnutné, aby Komisia čo najskôr zistila prekážky, pokiaľ ide o náklady na transakcie a právnu neistotu, ktoré stoja v ceste plnému využívaniu výhod a príležitostí jednotného trhu, najmä zo strany malých a stredných podnikov, t. j. 99 % podnikov EÚ a spotrebiteľov.

1.10 EHSV žiada Komisiu, aby vykonala hodnotenie vplyvu nástrojov, ktoré sú k dispozícii na vnútornom trhu, a posúdila európsky prínos tohto nového legislatívneho systému z hľadiska nákladov a výhod pre hospodárske subjekty a spotrebiteľov.

1.11 Výbor rovnako žiada, aby Komisia už odteraz vyvíjala iniciatívy v oblasti vzdelávania a informovania o nových legislatívnych nástrojoch, a to tak z hľadiska právnej teórie ako

i praxe, pre všetkých aktérov v právnej oblasti, akademickú obec ako aj konečných užívateľov nových nástrojov.

1.12 Výbor žiada, aby bol podobne ako Európsky parlament vo väčšej miere vo funkcii pozorovateľa zapojený do činnosti skupín odborníkov, ktoré vytvorila Komisia, aby mohol podrobnejšie sledovať vývoj iniciatív, najmä pokiaľ ide o spoločný referenčný rámec pre európske zmluvné právo a v nadväznosti na výsledky prebiehajúcej verejnej konzultácie.

2. Úvod

2.1 Vnútorný trh je založený na množstve zmlúv, ktoré podliehajú rôznym vnútroštátnym úpravám zmluvného práva. Rozdiely medzi vnútroštátnymi zmluvnými právami však môžu

- predstavovať dodatočné náklady na transakcie,
- byť zdrojom právnej neistoty pre podniky,
- naštříbiť dôveru spotrebiteľov k vnútornému trhu,
- vytvárať prekážky obchodu.

2.1.1 Lisabonská zmluva uľahčuje na európskej úrovni činnosť v oblasti justičnej spolupráce a ochrany spotrebiteľov v občianskoprávnej oblasti vďaka:

- článkom 12, 38, 164, 168 a článku 169 ods. 4 Zmluvy o fungovaní EÚ, v ktorom sa zaručuje prednostné uplatňovanie vnútroštátnych právnych predpisov, ak sú výhodnejšie pre spotrebiteľov,
- všeobecnému uplatňovaniu metódy Spoločenstva ⁽¹⁾,
- schvaľovaniu návrhov Komisie kvalifikovanou väčšinou,
- posilneniu úlohy Európskeho parlamentu,
- väčšiemu demokratickému zapojeniu národných parlamentov,
- lepšej kontrole legálnosti zo strany Súdneho dvora.

2.1.2 S cieľom uľahčiť vzájomné uznávanie rozsudkov a súdnych rozhodnutí a posilniť spoluprácu justičnej polície v trestnoprávnej oblasti môže Únia prijať minimálne spoločné normy tak, ako to stanovuje „Štokholmský program – otvorená a bezpečná Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich“.

⁽¹⁾ Metóda Spoločenstva vychádza z predpokladu, že všeobecný záujem občanov sa najlepšie obhaja vtedy, keď inštitúcie Spoločenstva plne vykonávajú svoju úlohu v rozhodovacom procese pri súčasnom dodržiavaní zásady subsidiarity.

2.1.3 Podniky a občania dennodenne narážajú na prekážky, ktoré naďalej stoja v ceste medzinárodným aktivitám napriek tomu, že *de iure* existuje jednotný trh, a uvedomujú si, že vzájomné prepojenie sietí nie je postačujúce a že naďalej pretrvávajú rozdiely pri uplatňovaní pravidiel jednotného trhu.

2.1.4 Na odstránenie prekážok na jednotnom trhu by podľa Komisie bolo potrebné ⁽²⁾:

- „presadzovanie programu inteligentnej regulácie, vrátane zväzovania širšieho využívania nariadení namiesto smerníc,
- jednoduchšie a lacnejšie uzatváranie zmlúv medzi podnikmi a spotrebiteľmi a partnermi v iných krajinách EÚ, najmä poskytnutím harmonizovaných riešení pre spotrebiteľské zmluvy, vzorových zmluvných ustanovení,
- jednoduchšie a menej nákladné vymáhanie zmlúv [medzi podnikmi a spotrebiteľmi] a uznávanie súdnych rozsudkov a dokumentov [vydaných] v ostatných krajinách EÚ“.

2.1.5 Vytvorenie voliteľného nástroja zmluvného práva je navyše jedným z kľúčových opatrení oznámenia Európskej komisie z 19. mája 2010 pod názvom „Digitálna agenda pre Európu“.

2.1.6 Už v roku 2001 Komisia otvorila diskusiu o európskom zmluvnom práve, do ktorej zapojila Európsky parlament, Radu a rôzne zainteresované strany: podniky, aktérov pôsobiacich v právnej oblasti, akademickú obec ako aj združenia spotrebiteľov.

2.1.7 Európsky parlament prijal rad uznesení o možnostiach harmonizácie hmotného súkromného práva. V rokoch 1989 a 1994 formuloval Európsky parlament želanie, aby sa začali skúmať možnosti vytvorenia jednotného európskeho kódexu v oblasti súkromného práva.

2.1.8 Parlament mal možnosť zdôrazniť, že harmonizácia niektorých oblastí súkromného práva je nevyhnutným predpokladom dobudovania jednotného trhu a že zjednotenie dôležitých odvetví súkromného práva vo forme európskeho občianskeho zákonníka by bolo najúčinnnejším spôsobom harmonizácie.

2.1.9 EHSV už vo svojom stanovisku z roku 2002 poukázal na to, že vypracovanie jednotného a všeobecného európskeho zmluvného práva, napríklad vo forme nariadenia – čo by podľa výboru bolo najvhodnejším riešením, aby sa predišlo rozdielom vo výklade a uplatňovaní – by si mohlo vyžadovať dodatočné

štúdie a dlhšie lehoty, ale malo by vychádzať z prác, ktoré vykonali uvedené komisie a inštitúcie a z platných medzinárodných postupov a pravidiel ⁽³⁾.

2.1.10 Vo svojom ďalšom stanovisku z roku 2010 EHSV uviedol, že: „Sieť CoPECL (spoločné zásady európskeho zmluvného práva) nedávno dokončila svoj návrh spoločného referenčného rámca a predložila ho Európskej komisii. Tieto pravidlá jednoznačne poskytnú európskym legislatívnym orgánom vzor, ktorý by sa mohol použiť pri zavádzaní voliteľného nástroja, ako to odporúča členka Komisie Viviane Reding ⁽⁴⁾“.

2.1.11 EHSV tiež zdôraznil, že „návrh spoločného referenčného rámca, ktorý pokrýva všeobecné zmluvné právo v skutočnosti nemá podobu voliteľného nástroja. Napriek tomu tvorcovia návrhu spoločného referenčného rámca v úvode vyzdvihujú, že by sa mohol používať ako základ jedného alebo viacerých voliteľných nástrojov“. Podľa EHSV by sa tento návrh „takisto mohol uplatňovať reštriktívne zavedením všeobecných ustanovení návrhu spoločného referenčného rámca do voliteľného nástroja, ktorý by platil iba v určitých oblastiach zmluvného práva. Pomohlo by to zabrániť medzerám v úpravách, ktoré by nevyhnutne vznikli, ak by sa zaviedli iba ustanovenia špecifické pre určité druhy zmlúv“.

3. Nová zelená kniha Komisie

3.1 V zelenej knihe Komisia navrhuje rôzne prístupy s cieľom zvýšiť konzistentnosť zmluvného práva. Medzi uvedené strategické možnosti patrí napr.:

- zverejnenie (nezáväzných) jednotných vzorových pravidiel na internete, ktoré by sa dali používať v rámci európskeho jednotného trhu,
- (záväzný alebo nezáväzný) súbor nástrojov, ktorý by mohli používať tvorcovia legislatívy EÚ pri vypracúvaní nových právnych predpisov a ktorý by zaručoval vyššiu kvalitu a lepší vzájomný súlad predpisov,
- odporúčanie o európskom zmluvnom práve, v ktorom by boli členské štáty vyzvané, aby začlenili európske zmluvné právo do svojich vnútroštátnych právnych režimov, sčasti podľa vzoru Spojených štátov, kde až na jednu výnimku všetkých 50 federálnych štátov dobrovoľne prijalo jednotný obchodný zákonník,

⁽²⁾ Európa 2020 – európska stratégia v záujme inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu. KOM(2010) 2020 v konečnom znení.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 241, 7.10.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ JO C 21, 21.01.2011, p. 26.

- voliteľný nástroj európskeho zmluvného práva alebo tzv. „28. režim“, ktorý si môžu podniky a občania slobodne zvoliť na jednotnom trhu v rámci svojich zmluvných vzťahov. Tento voliteľný právny nástroj by predstavoval alternatívu platných vnútroštátnych právnych režimov, bol by k dispozícii vo všetkých úradných jazykoch, mohol by sa uplatňovať iba na cezhraničné zmluvy alebo aj vnútroštátne zmluvy, mal by zaručiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a zabezpečiť potrebnú právnu istotu počas celej dĺžky trvania zmluvy,
- harmonizácia vnútroštátneho zmluvného práva prostredníctvom smernice EÚ,
- plná harmonizácia vnútroštátneho zmluvného práva prostredníctvom nariadenia EÚ,
- vytvorenie európskeho občianskeho zákonníka, ktorý by nahradil všetky vnútroštátne predpisy v oblasti zmluvného práva.

3.2 EP vyjadril svoju podporu myšlienke európskeho zmluvného práva v uznesení z 25. novembra 2009. Aj Mario Monti, bývalý člen EK zodpovedný za vnútorný trh, vo svojej správe pre predsedu Európskej komisie z 9. mája 2010 poukázal na potenciálne výhody voliteľného 28. režimu pre podniky a občanov ⁽⁵⁾.

3.3 Komisia usporiadala 7. septembra 2010 prvú schôdzu o európskom zmluvnom práve, na ktorej sa zúčastnili skupiny podnikov, spotrebiteľov a odborníkov v právnej oblasti.

3.4 Komisia zriadila skupinu odborníkov, na ktorej sa zúčastňujú aj pozorovatelia EP, na transformáciu tzv. „návrhu spoločného referenčného rámca“ ⁽⁶⁾, – prvého návrhu v oblasti európskeho zmluvného práva, ktorý bol v uplynulých rokoch vypracovaný v rámci Šiesteho rámcového programu EÚ v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností.

3.5 Komisia začala verejnú konzultáciu o tomto strategickom dokumente, ktorá sa uzavrie koncom januára 2011.

⁽⁵⁾ JO C 21, 21.01.2011, p. 26.

⁽⁶⁾ Spoločný referenčný rámec (ďalej len „SRR“) je dlhodobým projektom, ktorého cieľom je poskytnúť legislatívnym orgánom EÚ (Komisii, Rade a Európskemu parlamentu) súbor nástrojov alebo príručku, ktorú by mohli použiť pri preskúmaní existujúcich a príprave nových právnych predpisov v oblasti zmluvného práva. Tento nástroj by mohol zahŕňať hlavné zásady zmluvného práva, definície kľúčových pojmov a vzorové pravidlá. V rámci 6. rámcového programu pre výskum vytvorilo GR pre výskum v oblasti spoločenských a humanitných vied sieť pre spoločné zásady európskeho zmluvného práva (*Common Principles of European Contract Law - CoPECL*), do ktorej sa zapojilo viac než 150 prominentných akademikov a početné inštitúcie a organizácie pôsobiace vo všetkých členských štátoch EÚ v oblasti európskeho súkromného práva. Konečným výsledkom činnosti siete v období rokov 2005 až 2009 je práve dokument s názvom „Návrh spoločného referenčného rámca“.

4. Všeobecné pripomienky

4.1 Jednotný trh Európskej únie spočíva na zmluvnom práve. EHSV je hlboko znepokojený, že napriek úsiliu o dobudovanie jednotného trhu podniky, predovšetkým malé a stredné, narážajú na ťažkosti pri cezhraničnom predaji, pretože v každom z 27 členských štátov sa musia prispôbovať odlišným predpisom zmluvného práva. Len 8 % spotrebiteľov nakupuje cez internet v inom členskom štáte.

4.2 V súčasnosti paralelná existencia odlišných vnútroštátnych právnych predpisov predstavuje pre podniky dodatočné náklady na obchodné transakcie. Predovšetkým malé podniky nedokážu využiť výhody úspor z rozsahu na jednotnom trhu EÚ. Nakoniec to pociujú spotrebiteľia, pretože zredukovaním medzinárodného predaja sa zužuje výber a zvyšujú ceny.

4.3 Okrem toho 61 % medzinárodných obchodných transakcií sa neuzavrie, pretože obchodníci odmietajú poskytnúť tovar do krajiny spotrebiteľa. Dôvodom sú najmä právnu istotu a spotrebiteľom jednoduchšie právne predpisy a väčšiu ochranu.

4.4 V záujme vyriešenia niektorých z týchto problémov a zvýšenia potenciálu európskeho jednotného trhu je potrebné zaručiť podnikom, najmä tým menším, väčšiu právnu istotu a spotrebiteľom jednoduchšie právne predpisy a väčšiu ochranu.

4.5 EHSV sa nazdáva, že Komisia by mala zvýšiť svoje úsilie v tejto oblasti a neobmedzovať sa len na opatrenia v rámci justičnej spolupráce v občianskoprávnej oblasti, ktoré sú síce potrebné, ale nepostačujúce na zabezpečenie hladkého fungovania vnútorného trhu.

4.6 Diskusia, ktorú iniciovala Komisia, je zmysluplná vzhľadom na skúsenosti získané na európskom vnútornom trhu, ktorý „je založený na množstve zmlúv, ktoré podliehajú rôznym vnútroštátnym úpravám zmluvného práva“, s dodatočnými nákladmi na transakcie, ktoré podľa aktuálnych štúdií dosahujú priemerne okolo 15 000 eur ⁽⁷⁾.

4.7 Spotrebiteľia a podniky narážajú na nemalé prekážky, keď sa pokúšajú využívať výhody jednotného trhu. Náklady na transakcie (na prispôbovanie zmluvných podmienok a obchodných politík, resp. na preklad predpisov) a právna neistota značne sťažujú malým a stredným podnikom rozmach na vnútornom trhu, a zároveň stoja v ceste vysokej úrovni ochrany spotrebiteľov.

⁽⁷⁾ <http://www.europe.org>

4.8 Veľmi prínosnou by mohla byť konzistentnosť zmluvného práva, ktoré by mohlo mať podobu voliteľného právneho rámca (nazývaného aj „28. režim“). Odkazy na možnosť používať takzvaný 28. režim sa začali objavovať v rozličných dokumentoch Komisie a Európskeho parlamentu, ktoré sa venujú dôležitým témam, pri ktorých požadovaná úplná harmonizácia zrejme nebude ani jednoduchá ani dosiahnuteľná.

4.8.1 Okrem snáh, ktoré sa začali stanoviskom z vlastnej iniciatívy EHSV na tému „Európska poisťná zmluva“⁽⁸⁾ a pokračovali projektovou skupinou pre „Preformulovanie európskeho poisťného práva“, s nedávnym zverejnením „Zásad európskeho poisťného zmluvného práva“ (*Principles of European Insurance Contract Law – PEICL*), európsky zákonodarcia iba pri niekoľkých príležitostiach použil podobný prístup v oblasti obchodného práva, práv duševného vlastníctva a medzinárodného práva.

4.9 Zo zavedenia štandardných zmluvných ustanovení by mohli vyplývať výhody pre všetky zmluvné strany, ak sa splnia tieto podmienky:

- Zavedú sa maximálne záruky na ochranu zmluvných strán nachádzajúcich sa v slabšej pozícii a pri vypracúvaní štandardných podmienok sa bude postupovať od najvyššej možnej úrovne ochrany.
  - Zaručí sa aktívna účasť sociálnych partnerov a všetkých zástupcov občianskej spoločnosti – najmä organizácií spotrebiteľov a MSP – na rokovaniach o vypracovaní štandardných zmluvných podmienok.
  - Zmluvné podmienky budú v súlade so smernicou o nekalých podmienkach a smernicou o dodržiavaní lehôt splatnosti v obchodných transakciách, čím sa v plnej miere uplatní Small Business Act – SBA.
  - V každom prípade sa zaručí zmluvná sloboda, napr. prostredníctvom odporúčaných štandardných zmlúv.
  - Neobmedzí sa prístup k spravodlivosti.
  - Štandardné zmluvné podmienky budú monitorované a preskúvané v stanovených časových intervaloch.
- Právnické osoby.
  - Definícia „spotrebiteľa“ a „odborníka“.
  - Nečestné podmienky.
  - Povinnosť informovať o tovare a službách pred uzavretím zmluvy.
  - Povinnosť poskytovať informácie pri uzatváraní zmluvy so zmluvnou stranou, ktorá je v nevýhodnom postavení.
  - Prostriedky nápravy pri porušení povinností informovať.
  - Dodávka – Čas dodávky – Prepojenie s prenosom nebezpečenstva.
  - Lehoty a spôsob posudzovania súladu s predpismi a postupnosť prostriedkov nápravy v prípade nesúladu.
  - Situácie, keď môže dôjsť k ukončeniu zmluvy.
  - Oznámenie chýb, ktoré boli zistené, resp. mali by byť zistené kupujúcim, predajcovi.
  - Právo na odstúpenie od zmluvy: rozsah pôsobnosti, uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy, lehoty na zváženie a maximálna lehota na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy.
  - Pojem „objektívna zodpovednosť“.
  - Zavedenie pojmu „strata budúcich ziskov“ a „skutočná škoda“ („*damnum emergens*“).
  - Zodpovednosť výrobcu a dôkazné bremeno.
  - Elektronické obchodovanie (*e-commerce*).

4.10 EHSV sa nazdáva, že je potrebné postupovať po jednotlivých krokoch, počínajúc od medzinárodných obchodných zmlúv v oblasti predaja tovaru, ako sú napr. pilotné projekty, ktorými sa dá vhodne overiť, ako dokážu popri sebe paralelne existovať viaceré právne systémy a ako ich v praxi uplatňujú zainteresované strany, čo by umožnilo vypracovať efektívne posúdenia vplyvu.

4.11 Veľký význam majú najmä rôzne definície pojmov hmotného práva:

4.12 EHSV by mohol navrhnúť kombináciu legislatívnych a nelegislatívnych opatrení:

- zvýšiť konzistentnosť *acquis communautaire* v oblasti zmluvného práva,
- podporiť vypracovanie štandardných zmluvných ustanovení, ktoré by sa dali použiť v celej únii,
- preskúmať, či si problémy súvisiace s európskym zmluvným právom nevyžadujú špecifické riešenia mimo tohto sektora.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ C 157, 28.6.2005, s. 1.

4.13 EHSV sa nazdáva, že európske voliteľné zmluvné právo by mohlo existovať paralelne popri vnútroštátnych režimoch zmluvného práva, pričom by zaručoval štandardné podmienky a lehoty s možnosťou využiť aj tzv. „28. režim“.

4.14 V každom prípade naráža uplatňovanie Rímskeho dohovoru⁽⁹⁾ na mnohé prekážky, pričom vznikajú nové problémy (ako napr. elektronická zmluvná strana a jej vplyv na predpisy v oblasti zmluvného práva) a vyvstávajú nové otázky právnej povahy.

4.15 Pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti „spoločného súboru nástrojov“ v oblasti európskeho dobrovoľného zmluvného

práva a „nového pokročilého voliteľného právneho režimu“, sa EHSV nazdáva, že by sa malo začať s pilotným projektom uplatňovania v obchodnej oblasti, ktorý by bol obmedzený na cezhraničné zmluvy vo veci predaja tovaru.

4.16 EHSV sa nazdáva, že sa musí zaručiť väčší vnútorný súlad medzi horizontálnymi a vertikálnymi právnymi predpismi s osobitným dôrazom na potrebu transparentnosti, jasnosti a jednoduchosti, a to nielen pre aktérov v právnej oblasti, pokiaľ ide o ich schopnosti prijímať nové usmernenia, ale predovšetkým pre menšie podniky a priemerných spotrebiteľov, pre ktorých sa komplexnosť a neprehľadnosť legislatívy premieta do vyšších nákladov a dlhších lehôt.

V Bruseli 19. januára 2011

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Staffan NILSSON

⁽⁹⁾ Rímsky dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. júna 1980.